

foc i lloc

Comença la cursa electoral

L'abstenció és l'adversari a combatre

DELFI **ROCA**

Un cop revelat el misteri de la data de les properes eleccions generals, la cursa electoral es dona per començada. Totes les formacions polítiques s'han avivat de cop, tant les que s'han mantingut actives durant els darrers quatre anys, com aquelles que només apareixen per temporada, com fan els bolets. Curiosament, l'anunci de les eleccions ha coincidit amb la celebració de la tradicional cacera de l'isard. Una setmana durant la qual tota la cabana andorrana dels emblemàtics herbívors serà encaçada per les colles de caçaires. Del miler d'animals que es trobin frontera endins, pobrets, prop d'un centenar hauran anat a parar al sarró dels caçadors. De la mateixa manera, durant els propers mesos, les colles de candidats, amb el suport dels seus partits polítics, sortiran a espardenyar pels carrers i places del país, encaçant els electors. Ho faran amb l'esperança de convèncer una majoria de ciutadanes i ciutadans de confiar-los el seu vot. Per això, no dubtaran a fer servir totes les arts comunicatives, per tal de tirar l'aigua al seu molí i deixar sec el seu veí. Per exemple, els que fan olor d'encens, no dubtaran a presentar-se com a catòlics, apostòlics i romans,

malgrat que en veure'ls a missa hom s'adoni que no coneixen ni els rituals. O aquells que vagin a la recerca d'un lloc de treball ben remunerat, però sense l'enutjosa obligació de ser productius, no dubtaran ni un minut a saltar d'un partit a l'altre, per tal d'aconseguir-ho. Com tampoc faltaran candidates i candidats que intentin vendre'ns gat per llebre. Fins i tot alguns seran capaços de proposar votar unes llistes bipolars. Amb aquest panorama, doncs, qui es pot estranyar que l'abstenció vagi en augment? Quines mesures s'han pres des del Govern per mirar de fomentar la participació en aquestes eleccions? Perquè, a diferència de les anteriors, el que ens hi juguem és el nostre encaix en un entorn polític en ple moviment, gairebé líquid. On els nacionalismes autoritaris s'enfronten a l'auge dels populismes. La causa no és altra que el descontentament popular per la crisi econòmica, les conseqüències polítiques de la qual ara arriben. Per això ara, en encarar un nou horitzó decisiu, l'opció progressista sembla tenir clar què necessita el nostre país i com podem resoldre, plegats, la triple crisi -política, econòmica i territorial- alimentada pels governs anteriors.